

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/124/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217219207
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1217219207.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Jany Richterovej a JUDr. Milana Chalupku, v právnej veci žalobcu: V. W., N.. XX.XX.XXXX, C. A. M. K., A. XX/XXX, zast. JAVOR - TOKÁR advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Stará Vajnorská cesta 37, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, o zaplatenie 5.570,-€ s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21. mája 2021 č.k. 16C/74/2017-192 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi z titulu bolestného sumu 3 089,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 16.03.2018 do zaplatenia, a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia sumu 2.481,- eur, súčasne žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že zo Záznamu o dopravnej nehode vyhotoveného Krajským dopravným inšpektorátom Bratislava Č.p. KRPZ-BA-KDI72-429/2015S-P dňa 29.12.2015 vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX o 18:40 hod. došlo v Bratislave na B. L. smerom do mesta k dopravnej nehode. Nehoda bola spôsobená vozidlom EČV: A., ktorého vodičom bol Q. T., pričom na uvedenej ulici došlo k zrážke s chodcom Polákom (žalobcom), ktorý prechádzal vozovku B. L. mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú stranu z pohľadu jazdy vodiča. Pri dopravnej nehode utrpel chodec W. zranenia, s ktorými bol prevezený do NsP Ružinov. Prvotne bolo začaté trestné stíhanie vo veci podozrenia zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa ust. § 157 ods. 1 TZ v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 16.11.2015 podľa ust. § 199 ods. 1 TP voči vodičovi vozidla zn. C. M., EČ: A. Q. T.. Po vyhotovení znaleckého posudku ustanoveným znalcom Ing. Tomášom Korbeľom bol vodič informovaný, že vinníkom podľa znaleckého dokazovania je jednoznačne chodec, teda žalobca. Žalovaný taktiež zdôraznil, že zo záverov znaleckého dokazovania znalcom Ing. Korbeľom je zrejmé, že zodpovedným za vzniknutú škodu je žalobca, ktorý vstúpil do vozovky v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala a vytvoril vodičovi osobného motorového vozidla zn. C. M., EČ: A. Q. T. náhlu prekážku. Poškodený taktiež prechádzal vozovku v mieste mimo priechod pre chodcov vo večerných hodinách za zníženej viditeľnosti, pričom bol oblečený v tmavom odevu bez reflexných prvkov.

3. V danom prípade došlo podľa názoru žalovaného k naplneniu podmienky vzniku neodvratiteľnej škody spôsobenej subjektívnou skutočnosťou, ktorou je správanie tretej osoby (napr. náhle a neočakávané

vkročení chodca do vozovky), keď žalobca ako chodec porušil pravidlá cestnej premávky, konkrétne ust. § 53 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

4. Medzi stranami bola sporná otázka posúdenia zodpovednosti prevádzkovateľa za vzniknutú škodu. Za účelom posúdenia technickej príčiny zrážky žalobcu ako chodca s motorovým vozidlom bol vypracovaný znalecký posudok Ing. Borlokom, pričom ďalší posudok bol vypracovaný v rámci priestupkového konania vedeného na Okresnom riaditeľstve PZ v Senici Ing. Korbeľom. Z uvedených znaleckých posudkov vyplynul rovnaký záver technickej príčiny zrážky chodca s motorovým vozidlom. Súdom ustanovený znalec Ing. Borlok vo svojom závere znaleckého posudku č. XXX/XXXX konštatoval, že technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bola nesprávna technika chôdze chodca (žalobcu) po vozovke v koridore pohybu vozidla C.. Znalec taktiež zdôraznil, že vodič motorového vozidla C. nemusel predvídať pohyb chodca po vozovke v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Za významnú pre posúdenie zodpovednosti za vzniknutú škodu považoval súd aj tú skutočnosť, že chodec bol neosvetlený, bez akéhokoľvek reflexného prvku, v tmavom oblečení, pričom cez vozovku prechádzal mimo priechodu pre chodcov. Naopak podľa zistení znalca vodič motorového vozidla sa pohyboval po vozovke s rozsvietenými stretávacími svetlami v úseku s pouličným osvetlením, pričom na mieste stretu pouličné osvetlenie nefungovalo, čo malo podľa názoru súdu taktiež vplyv na možné rozpoznanie vstupu chodca do vozovky a s tým spojené predídenie možnému stretu chodca s motorovým vozidlom. Znalec jednoznačne konštatoval, že pohyb žalobcu po vozovke možno vyhodnotiť ako pohyb v rozpore s pravidlami cestnej premávky, pričom toto jeho správanie vytváralo nebezpečenstvo aj pre iných účastníkov cestnej premávky. Reakciu vodiča vozidla Toyota vyhodnotil znalec za včasnú, pričom možnosť rozpoznanie chodca na vozovke bola nepriaznivo ovplyvnená tým, že bol chodec oblečený v tmavom oblečení a v proti smere jazdili iné vozidlá, pričom podľa vyjadrenia svedka W. Š., mal žalobca ako chodec zastať na mieste pozdĺžnej súvislej čiary. K otázke možnosti účastníkov zabrániť dopravnej nehode znalec uviedol, že vodič motorového vozidla Toyota nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode, pričom ako technickú príčinu vzniku dopravnej nehody znalec jednoznačne skonštatoval nesprávnu techniku chôdze chodca (žalobcu) po vozovke v koridore vozidla zn. C..

5. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný. Z vykonaného dokazovania, či už z obsahu priestupkového spisu ako aj zo záverov znaleckého dokazovania vykonaného v tomto konaní mal súd za jednoznačne preukázané, že za vzniknutú škodu na zdraví žalobcu zodpovedá sám žalobca. Podľa názoru súdu je nesporné, že žalobca svojim správaním ako chodec porušil ustanovenie § 53 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, kedy ako chodec prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, pričom pred vstupom na vozovku sa nepresvedčil, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva.

6. Výlučné zavinenie poškodeného môže viesť k úplnému odňatiu zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, avšak len v prípade, ak bola škoda spôsobená osobitnou povahou prevádzky (§ 427 ods. 1 OZ), ale nebola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (§ 428). V prejednávanvej veci bolo nesporne preukázané, že žalobca ako chodec porušil ustanovenia § 53 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čo je v danej veci významné pre posúdenie zodpovednosti prevádzkovateľa za vzniknutú škodu. Za okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke v zmysle § 428 OZ možno považovať napr. zlyhanie alebo nedostatok činnosti osôb použitých v prevádzke, ďalej nedostatky alebo vady materiálu, i keď nie sú zjavné alebo technický stav dopravného prostriedku. V prejednávanvej veci bolo podľa názoru súdu jednoznačne preukázané, že ku vzniku škody na zdraví žalobcu v dôsledku dopravnej nehody nedošlo okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Z vykonaného dokazovania najmä zo záverov znaleckého dokazovania jednoznačne vyplynulo, že vodič motorového vozidla zn. Toyota nemal možnosť zabrániť dopravnej nehode a príčinou dopravnej nehody a s tým vzniknutej škody bolo zavinenie žalobcu ako chodca, ktorý porušil predpisy o cestnej premávke, teda došlo z jeho strany k porušeniu právnej povinnosti.

7. Keďže podľa názoru súdu prvej inštancie nebol v konaní preukázaný základný predpoklad pre priznanie žalobcom uplatnených nárokov, v konaní nebolo preukázané, že by zo strany žalovaného došlo k porušeniu ustanovení zákona, súd sa bližšie nárokmi žalobcu, teda bolestným a sťažiením spoločenského uplatnenia nezaoberal, a s poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiadal odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe vyhovel. Svoje odvolanie odôvodnil podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a ďalej tým, že v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď výklad liberačného dôvodu prevádzkovateľa dopravného prostriedku, t.j. vynaloženie všetkého úsilia ktoré možno požadovať, zredukoval na technickú príčinu dopravnej nehody určenú znalcom. Obsah toho, čo sa považuje za vynaloženie všetkého úsilia ktoré možno požadovať (liberačný dôvod), je pritom nepochybne širší, ako samotná technická príčina dopravnej nehody a je potrebné ho skúmať vždy s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu. Ide o otázku právnou. Rovnako tak súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav veci, pokiaľ uviedol, že znalec Borlok zdôraznil, že vodič motorového vozidla Toyota nemusel predvídať pohyb chodca po vozovke v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Naopak, znalec Borlok sám opakovane v znaleckom posudku zdôraznil, že otázka predvídavosti je otázkou právnou a jej riešenie neprislúcha hodnotiť technickému znalcovi. Uvedené treba potom vnímať aj v kontexte liberačného dôvodu, spočívajúceho vo vynaložení všetkého úsilia, ktoré je možné požadovať. Znalec Borlok na str. 61 znaleckého posudku uvádza, že otázka, či vodič vozidla vzhľadom na okolnosti mal predvídať pohyb chodca na vozovke, je otázkou právnou a toto mu neprináleží riešiť. V tejto súvislosti bolo povinnosťou súdu samostatne hodnotiť otázku, či vodič mal predvídať pohyb žalobcu po vozovke a tomuto prispôbiť svoju jazdu a to aj v kontexte liberačného dôvodu podľa § 428 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie vec v tomto smere nesprávne právne posúdil, resp. toto posúdenie ani nevykonal, keď iba prevzal stanovenú technickú príčinu dopravnej nehody znalcom. Posúdenie otázky právnej, t.j. či vodič vozidla vzhľadom na okolnosti mal predvídať pohyb chodca na vozovke mal pritom súd prvej inštancie vyhodnocovať s ohľadom na zákonnú požiadavku vynaloženia všetkého úsilia, ktoré bolo možné v danom konkrétnom prípade požadovať, ako aj s ohľadom na ďalšie ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, keď podľa § 16 zák. o cestnej premávke vodič motorového vozidla je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť okrem iného aj iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a s ohľadom na dopravné značenie v mieste dopravnej nehody, v ktorom bola umiestnená dopravná značka Pozor chodci, teda v danom prípade sa jedná o výstražnú dopravnú značku, ktorá vodiča upozorňovala podľa § 9 ods. 2 vyhlášky 9/2009 Z.z. na miesto, kde mu môže hroziť nebezpečenstvo a kde musí dbať na zvýšenú opatrnosť, práve pre hrozbu nebezpečenstva. Pokiaľ teda to bol v zmysle skutkových záverov súdu prvej inštancie chodec, kto vytvoril vodičovi vozidla Toyota nebezpečenstvo, predmetná dopravná značka ho práve na uvedenú skutočnosť - hrozbu nebezpečenstva - upozorňovala. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal a nevyhodnocoval otázku právnou, t.j. či vodič vozidla Toyota mal toto nebezpečenstvo predpokladať a či vzhľadom na situáciu nemal vodič jazdiť rýchlosťou nižšou aj ako je maximálna zákonom daná rýchlosť v danom úseku a či nemal v súlade s povinnosťou predvídať pohyb chodcov na poškodeného žalobcu reagovať už skôr v čase, kedy vstúpil na vozovku.

10. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý ho považoval za nedôvodné a navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdiť. Žalovaný poukázal na znalecký posudok č. XXX/XXXX znalca Ing. Borloka a § 3 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pričom mal za to, že vodič vozidla nemá povinnosť predvídať pohyb chodca, ktorý sa pohybuje v tmavom oblečení bez reflexných prvkov na vozovke v mieste, kde to situácia neumožňuje (zvýšená premávka, neosvetlená vozovka) a v rozpore s pravidlami cestnej premávky. Taktiež nie je dôvodné, aby vodič v mieste, kde je síce značka upozorňujúca na pohyb chodcov, obmedzil rýchlosť pod stanovenú hranicu 50 km/h, keď nie je osadená dopravná značka určujúca obmedzenie rýchlosti. Žalovaný sa preto s rozhodnutím súdu prvej inštancie plne stotožnil.

11. Ďalšie vyjadrenia súdu zaslané neboli.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach a z dôvodov podaného odvolania podľa § 380 zák. č. 160/2015 Z.z. (CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a podľa § 378 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

13. V konaní bolo preukázané a medzi stranami nebolo ani sporné, že dňa 16.11.2015 došlo k dopravnej nehode, kedy žalobca ako chodec prechádzal cez vozovku mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú z pohľadu jazdy vodiča, pričom došlo k zrážke motorového vozidla zn. Toyota EČV: A. s chodcom (žalobcom).

14. Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

15. Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

16. Pokiaľ sa žalobca v konaní domáha zaplatenia sumy 5.570 eur titulom náhrady škody na zdraví v dôsledku dopravnej nehody, ktorej dej odvolací súd vyššie uvádza, je potrebné nárok žalobcu posudzovať práve v zmysle § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak ako to správne posúdil súd prvej inštancie a nie v zmysle § 428 Občianskeho zákonníka, tak ako to žiada žalobca vo svojom odvolaní, nakoľko východiskovou požiadavkou vzniku nároku na náhradu škody je, aby škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku. Zodpovedným subjektom je prevádzkovateľ dopravy (§ 427 ods. 1) alebo prevádzkovateľ dopravného prostriedku (§ 427 ods. 2), poškodeným môže byť akákoľvek osoba, ktorej vznikla v dôsledku povahy prevádzky dopravného prostriedku ujma (osoba, ktorá bola zasiahnutá prevádzkou dopravného prostriedku). Dopravu možno charakterizovať ako účelný a cielený (zamýšľaný) pohyb (jazda, plavba, let a pod.) dopravných prostriedkov po dopravných cestách (umelo vytvorených alebo prirodzených). Pod osobitnou povahou tejto prevádzky musíme v našom prípade chápať pohyb motorového vozidla po vozovke.

17. Naopak ustanovenie § 428 Občianskeho zákonníka predpokladá skutkovú podstatu, kde škoda vznikla okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke (rozlišovacím kritériom je skutočnosť, či bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v povahe prevádzky, tzv. vnútorné okolnosti napr. zlyhanie bŕzd, alebo okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v povahe prevádzky, tzv. vonkajšie okolnosti napr. konanie tretej osoby). Osobitná povaha prevádzky sa viaže na charakteristické črty prevádzky, ktoré odlišujú prevádzku dopravných prostriedkov od iných druhov prevádzok a ktoré sú jej vzhľadom na povahu týchto črt vlastné a identifikujú ju. Okolnosti, ktoré majú svoj pôvod v prevádzke, sú také skutočnosti, ktoré vznikajú v priamej súvislosti s prevádzkou dopravného prostriedku, t. j. vzťah medzi osobitnou povahou prevádzky a okolnosťou, ktorá má svoj pôvod v povahe prevádzky, je vzťahom medzi príčinou a jej špecifickou vlastnosťou. V zmysle judikátu R 3/1984 za okolnosť majúcu svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Kedy o takúto okolnosť ide, to vždy závisí od povahy a okolností konkrétneho prípadu. Prevádzkovateľ nepochybne vždy zodpovedá za škodu, ak bola spôsobená v dôsledku zlyhania alebo nedostatku činnosti organizmu osôb použitých v prevádzke. Rovnako zodpovedá za škodu, ktorá má svoj pôvod v technickom stave použitého dopravného prostriedku. Za osobitnú povahu prevádzky môžeme považovať napr. zlyhanie bŕzd, defekt pneumatiky, iskrenie z trenia drážneho vozidla o koľajnice, nevysunutie podvozku lietadla, prudké zabrzdzenie, jazda v protismere, vo vzťahu k vodičovi, prípadne inej osobe použitej pri prevádzke môže ísť o mikrosnôk, náhla zdravotná indispozícia, dlhodobjšia zdravotná indispozícia - napríklad nekorigovaná očná vada a pod.

18. Je teda zrejmé, že na skutkový stav opísaný žalobcom, na základe ktorého sa domáha svojho žalovaného nároku, je potrebné aplikovať ustanovenie § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobcom opísaná škoda mu vznikla osobitnou povahou prevádzky a nie okolnosťami ktoré majú pôvod v prevádzke.

19. V tejto súvislosti odvolací súd taktiež dáva do pozornosti aj judikát R 15/2004, pri strete vozidla s chodcom sa zodpovednosť chodca za poškodenie vozidla posudzuje podľa § 420 a spoluzavinenie vodiča na vzniku tejto škody podľa § 441. Zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla, ktorým bola škoda spôsobená, voči chodcovi sa riadi ustanovením § 427.

20. Ohľadom zodpovednosti prevádzkovateľa dopravného prostriedku za spôsobenú škodu odvolací súd poukazuje na znalecké posudky produkované v konaní na súde prvej inštancie a to Znalecký posudok č. XX/XXXX Ing. Tomáša Korbeľa a znalecký posudok Ing. Borloka. Podľa oboch znaleckých posudkov bolo jednoznačne preukázané, že príčinou dopravnej nehody medzi vozidlom C. EVČ A. XXX X. a chodcom bolo správanie sa chodca pred, resp. po vstupe do vozovky na Slovnaftskej ulici. Správanie chodca bolo v rozpore s príslušnými ustanoveniami platných prepisov. Chodec vstúpil do vozovky mimo priechodu pre chodcov z ľavej strany na pravú z pohľadu jazdy vodiča na B. L.ice v čase, keď to celková dopravná situácia v mieste dopravnej nehody neumožňovala. Chodec vytvoril vodičovi

vozidla C. z technického hľadiska náhlu prekážku. Neskorá reakcia vodiča vozidla C. na chodca nie je v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Teda zodpovedný za nehodu bol plne žalobca, nakoľko nesprávnym spôsobom chodze sa snažil mimo prechodu pre chodcov prejsť cez vozovku. Na strane vodiča motorového vozidla C. nebola zistená žiadna skutočnosť v dôsledku ktorej by bol čiastočne za nehodu zodpovedný aj on (jazda pod vplyvom návykových látok, prekročená maximálna rýchlosť, nezapnuté svetlá atď.), vzhľadom na čo sú splnené podmienky § 441 Občianskeho zákonníka.

21. Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

22. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

23. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

24. Podľa § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

25. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, miesto na prechádzanie, nadchod alebo podchod.

26. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

27. Podľa § 53 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho.

28. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že nehodu zaviniel výlučne len sám žalobca nesprávnym spôsobom prechádzania vozovky, pričom konanie poškodeného (žalobcu) malo povahu protiprávneho konania, ktoré bolo príčinou vzniku škody spočívajúce v porušení generálnej prevencie podľa § 415 Občianskeho zákonníka a vyššie uvedených ustanovení § 3 ods. 1, 2 a § 53 ods. 1, 3, 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Teda v dôsledku naplnenia § 441 Občianskeho zákonníka bol vodič motorového vozidla liberovaný, keďže škoda bola spôsobená len konaním poškodeného.

29. Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcu ohľadom toho, že vzhľadom na situáciu v mieste nehody mal vodič jazdiť zníženou rýchlosťou, odvolací súd poukazuje na to, že vodič viedol motorové vozidlo v čase nehody rýchlosťou neprekračujúcou najvyššiu dovolenú rýchlosť v mieste nehody. Rýchlosť jazdy motorového vozidla tesne pred nehodou znalec Ing. Korbeľ vo svojom znaleckom posudku stanovil v rozmedzí medzi 47,5 až 52,5 km/h (pri zohľadnení tolerancie vo výške 5,0%), teda rýchlosť vodiča bol v rozsahu maximálnej tolerancie udávanej zákonom. V rámci vypočutia znalca zo dňa 05.10.17 taktiež uviedol, že vodič motorového vozidla začal na chodca na vozovke reagovať neskoro o cca 0,15 s (čo je v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu absolútne zanedbateľné oneskorenie). Znalec však taktiež uviedol, že aj v prípade včasnej reakcie vodiča by k stretu vozidla s chodcom došlo.

30. Na doplnenie odvolací súd ešte poukazuje na to, že aj ak by súd aplikoval na skutkový stav § 428 ods. 1 Občianskeho zákonníka na vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie by to nič nezmenilo, nakoľko liberálny dôvod § 441 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje aj na prípad škody vzniknutej okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, nebolo tak možné mu náhradu trov odvolacieho konania priznať.

32. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).